

for forhøjelsen af selskabsskatteprocenten. Men mindretallet finder ikke deri anledning til at stemme for et lovkompleks, der ophæver den gunstige sociale virkning, som forhøjelsen af selskabsskatteprocenten medførte.

Som påvist af vismændene og som bekræftet i svaret på spørgsmål 18, medfører skattereformen en finanspolitisk lempelse, som vismændene skønner til 2,5 mia kr. Hvis denne lempelse imødegås af en momsforhøjelse, vil der blive tale om en samlet lempelse på 260 kr. om året for lavindkomstfamilier, en samlet lempelse på 1.830 kr. for mellemindkomstfamilier og en samlet lempelse på 4.460 kr. for højindkomstfamilier, som det fremgår af svarene på spørgsmål 19 og 60. I øvrigt er vismændenes skøn over den finanspolitiske lempelse givetvis for lavt, som det bl.a. fremgår af svaret på spørgsmål 82, der er optrykt i bilaget til betænkningen. Når der tages hensyn til, at nogle af skattestrammingerne (bl.a. de 1,8 mia kr. fra realkreditinstitutterne) ingen realøkonomisk virkning har, bliver det skabte hul endnu større. De deraf nødvendiggjorte stramminger vil derfor helt forvandle de små lempelser, som nogle lavindkomstgrupper vil få, til stramminger.

Ud over de negative sociale konsekvenser af skattereformen trækker det også i den forkerte retning, at sambeskatningen nu delvis genindføres, som det fremgår af svaret på spørgsmål 50.

Så selv om mindretallet har sympati for nogle af de strukturændringer, som skattereformen medfører, må det af sociale grunde stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved dettes 2. behandling. Mindretallet vil endvidere fremkomme med sine bemærkninger til skattereformen som helhed i tillægsbetænkningerne over de enkelte lovforslag.

Ændringsforslag

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF og FP):

Til § 9

1) I 1. pkt. indsættes efter »staten«: »skal, efter at skattebeløbene er reguleret efter § 13,«.

Til § 10

2) I stk. 3 ændres »13.800 kr.« til: »17.000 kr.«.

Til § 13

3) Stk. 1-2 udgår, og i stedet indsættes:

»Hvis den skattepligtige indkomst udviser underskud, skal skatteværdien af underskuddet – beregnet med de i § 12, stk. 1, nævnte procenter – så vidt muligt modregnes i de beregnede skatter efter §§ 7-8. Et herefter resterende underskud fremføres til fradrag i den skattepligtige indkomst for de følgende 5 indkomstår, jfr. dog stk. 2 og 4. Inden for 5 års perioden kan fradraget for underskud i skattepligtig indkomst dog kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i skattepligtig indkomst eller modregnes med skatteværdien i skat efter §§ 7-8 for et tidligere indkomstår.

Stk. 2. Hvis en gift persons skattepligtige indkomst udviser underskud og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal underskud, der ikke er modregnet efter stk. 1, 1. pkt., i størst muligt omfang fradrages i den anden ægtefælles skattepligtige indkomst. Derefter modregnes skatteværdien af uudnyttet underskud i ægtefællens beregnede skatter efter §§ 7-8. Et herefter overskydende beløb fremføres til fradrag i de 5 følgende indkomstår efter stk. 1, 3. pkt. Hvert år fradrages underskud først i den skattepligtiges indkomst og i øvrigt efter samme regler, som gælder for underskudsåret.

Stk. 3. Hvis den personlige indkomst er negativ, modregnes den ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter § 8 i indkomstårets positive kapitalindkomst. Et resterende negativt beløb fremføres til fradrag først i kapitalindkomst og derefter i personlig indkomst for de nærmest følgende 5 indkomstår ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter §§ 7-8. I denne periode kan fradraget for negativ personlig indkomst dog kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i kapitalindkomst og personlig indkomst for et tidligere indkomstår.